

„V krajine utrpenia...“

Suspírium: „Pokorte sa teda pred mocnou rukou Božou, aby Vás vo svojom čase povýšil. Naňho zložte všetky svoje starosti, lebo On sa o vás postará. Buďte triezvi, bdejte!“ (IPt 5, 6-8a) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 512: 3-4: „Toto dieťa uvítaj...“

Krst – Richard Kocsi

Pieseň: Žalm č. 80: 1-5: „Ó, Bože, pastier Izraela...“

Vzdych: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista, ktorý seba samého vydal za naše hriechy, aby nás vytrhol z terajšieho zlého veku podľa vôle Boha, nášho Otca. Jemu sláva na veky vekov.“ (Gal 1,3-5) Amen.

Lekcia: Prvá Kniha Mojžišova 41. kapitola 37-57. veršov

„Táto reč sa zapáčila faraónovi a všetkým jeho služobníkom. Nato faraón povedal svojim služobníkom: „Nájde sa taký muž, v ktorom je Boží duch?“ Potom faraón povedal Jozefovi: „Keď ti dal Boh toto všetko poznať, nikto nie je natoľko rozvážny a múdry ako ty. Budeš správcom môjho domu a všetok môj ľud bude poslúchať tvoje rozkazy; len trónom ťa budem prevyšovať.“ Faraón ešte dodal: „Pozri, ustanovujem ťa za správcu celého Egypta.“ Faraón potom sňal svoj prsteň z ruky a navliekol ho Jozefovi na ruku; obliekol ho do šiat z jemnej ľanovej látky a na krk mu zavesil zlatú reťaz. Dal ho voziť v druhom najkrajšom voze a volať pred ním: „Padnite na kolenná!“ Tak bol ustanovený nad celým Egyptom. Faraón povedal Jozefovi: „Ja som faraón, ale bez teba v celom Egypte nikto nesmie pohnúť ani rukou, ani nohou.“ Faraón zmenil Jozefovi meno na Cáfenat-Paneach a dal mu za ženu Asenat, dcéru ónskeho kňaza Póti-Feru. Jozef sa vydal na cestu po Egypte. Jozef mal tridsať rokov, keď ho predstavili faraónovi, egyptskému kráľovi. Jozef potom odišiel od faraóna a cestoval po celom Egypte. Po sedem rokov dávala zem hojnú úrodu. Počas tých siedmich rokov Jozef zhromažďoval všetku potravu, ktorá bola v Egypte, a zásoby ukladal v mestách. V každom meste uložil potravu z okolitých polí. Jozef nahromadil toľko obilia ako morského piesku, takže to prestali aj počítať, lebo spočítať sa to nedalo. Skôr ako nastal rok hladu, Jozefovi sa narodili dvaja synovia, ktorých mu porodila Asenat, dcéra ónskeho kňaza Póti-Feru. Prvorodenému dal Jozef meno Menašše, lebo povedal: „Boh mi dal zabudnúť na všetky moje útrapy a na celú rodinu môjho otca.“ Druhému dal meno Efrajim, lebo povedal: „Boh ma urobil plodným v krajine môjho utrpenia.“ Sedem rokov hojnosti v Egypte sa skončilo a ako Jozef povedal, začalo sa sedem rokov hladu. Hlad nastal vo všetkých krajinách, ale v celom Egypte bolo zatiaľ chleba dosť. Keď už i celý Egypt trpel hladom a ľud volal k faraónovi o chlieb, faraón vravel

všetkým Egypťanom: „Chodte k Jozefovi a urobte, čo vám povie!“ Keď hlad zachvátil celú zem, Jozef otvoril všetky sklady a predával Egypťanom obilie; v Egypte bol totiž veľmi veľký hlad. Do Egypta prichádzali k Jozefovi nakupovať obilie zo všetkých krajín, lebo hlad bol veľmi veľký na celej zemi.

Nech Pán Boh požehná čítanie, počúvanie a zachovávanie Jeho slova v našich srdciach. V Duchu a v pravde modlime sa.

Modlitba:

Bože náš na výsosti v mene nášho Pána Ježiša Krista! Sme Ti vďační, že Ty nás chrániš vo svojej láske a v zľutovaní. Chceme Ti úprimne vyznať, že ukrivdili sme pokojným a napomáhali zlu. Naša zlosť i zloba je u Teba známa. Vieš, kedy sme zhrešili pred inými, a dali sa na cestu neduhy a nepravosti. Bez rozumu sme šírili zlo a rozmnožovali hriech. My sme padlí a krehkí, ale Ty si mocný a zhovievavý. Ďakujeme, že Tvoje zľutovanie nie je ľútosť človeka, ale skutočná nadmieru všetko vykonaná spása našich životov. Ty máš v pamäti všetko, čo sa nám prihodilo i minulý týždeň. Zažili sme s Tebou, že v priepasti pekiel nezhyne nádej súženého. Prežili sme i neobyčajné, že i pohania spoznajú Tvoju moc a slávu. Ďakujeme Ti, že každý vzdych a každé naše lkánie počuješ. Ťažké dni s Tvojou vernosťou máme za sebou. Prosíme Ťa, Slnko spravodlivosti, Pane náš, zvestuj nám osobne Tvoje slovo, ktoré je tu s nami, je čisté ako striebro a v ohni skúšané. Zverujeme Ti našu budúcnosť, v ktorej hlad i chlad je v Tvojich rukách. Vieme, že Ty všetko vyriešiš, ako Ty chceš. Prosíme Ťa, Všemohúci Bože náš v mene Ježiša Krista, nech sa stane Tvoja vôľa, ktorú si nám zjavil skrze Ježiša Krista. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 579: 1-4 „Ó, Otče náš na nebesiach...“

Prosím, zaujmite si svoje miesta

Vzdych: „Hľa, môj služobník, podporujem ho, môj vyvolený, ktorého som si obľúbil. Svojho ducha som vložil na neho, prinesie právo národom. Nebude kričať ani nezvýši hlas, nedá počuť svoj hlas na ulici. Nalomenú trstinu nedolomí, hasnúci knôť nedohasí, podľa pravdy bude súdiť. Neochabne a nepodlomí sa, kým nezaloží právo na zemi. Na jeho náuku čakajú ostrovy.“ (Iz 42,1-4) Amen.

Textus: Prvá Kniha Mojžišova 41. kapitola 41. a 55. verš

Slovo Božie, na základe ktorého Vám zvestujem radostnú zvesť evanjelia skrze Ducha svätého je zapísané v Prvej Knihe Mojžišovej v štyridsiatej prvej kapitole v štyridsiatom prvom a päťdesiatom piatom verši nasledovne:

„Faraón ešte dodal: „Pozri, ustanovujem Ťa za správcu celého Egypta.“

„Keď už i celý Egypt trpel hladom a ľud volal k faraónovi o chlieb, faraón vravel všetkým Egypťanom: „Chodte k Jozefovi a urobte, čo vám povie!“

**Milí bratia a drahé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu
Ježišovi Kristovi!**

Namiesto sedemnásťročného maznáčika stojí pred nami tridsaťročný muž, v ktorom je Boží duch. Namiesto sedemnásťročného bonzáčika stojí pred nami tridsaťročný muž, ktorému Boh dal všetko poznať, ako zmení tvár zeme Egypta. Jozef, o ktorom sme čítali počas týždňa nasledovné: *„Hospodin bol s Jozefom a s úspechom sprevádzal všetko jeho úsilie.“ (IMojž 39,23)*, je povýšený.

Jozefov výklad o faraónových snoch mal v sebe moc Božiu. Z vyvolených Božích vychádza zvláštna sila. I svet okolo nich to tuší a to aj priznáva. Faraón badá na Jozefovi to, čo je pravda a pre život osožné. V tom momente sa rozhoduje, lebo nenašiel by iného a skúsenejšieho, kto by vedel rozumne a múdro viesť krajinu. Komu Boh zveril budúcnosť, nech vedie životy iných. Milí bratia a drahé sestry! V dobách kríz a zmätku Boží vyvolení majú svoje opodstatnenie. Faraón menuje Jozefa za správcu Horného a Dolného Egypta. Majú ho poslúchať. Prsteň, nové šaty, zlatá reťaz i nové meno je symbolom toho, že dostáva moc ten, kto je na to súci. Výzva ku klaňaniu sa a výzva až ku bozkávaniu jeho osoby bola jedine výsada kráľov. Neobyčajná moc a najhlbšia odovzdanosť a závislosť, ktorá prináleží JEDINE BOHU: *„Bozkávajte syna, aby sa nerozhneval, aby ste nezhynuli na ceste, lebo jeho hnev veľmi ľahko vzplanie. Blahoslavení sú všetci, čo sa k nemu utiekajú.“ (Žalm 2,12)* Splnomocnenec k správe majetku celého Egypta. Výsadné postavenie a mimoriadna priazeň Jozefa. On je záchranca sveta. Jozef slnko spásy. Jeho život v očiach ľudu je najslávnostnejšie vystúpenie pod záštitou kráľovského stolca faraóna. Moc, sila a s ňou spojená rozvážnosť a rozumnosť: *„všetko, čo Ti zjavil Boh“*, ako to charakterizoval faraón. Jozef dostal moc, svoje videnie od Boha. On je prostriedkom záchrany, hoc ako ho oslavujú, a hoc čo získal. Kristus o sebe povedal pred svojím nanebovstúpením nasledovné: *„Daná mi je všetka moc na nebi aj na zemi.“ (Mt 28,18)* Kristova sila sa zjaví v živote tých, ktorí ho poslušne nasledujú. Moc a sila neprináleží človeku, ale ten Hospodin, Ktorý si vyberá

vlastných podľa vlastného rozsudku, vie, kto, čo potrebuje. Kristus na nebi i na zemi je Pánom nad svetmi. On je Pán pánov a Kráľ kráľov a my sme jeho služobníci. Zveruje nám túto zem, aby sme ju zveľaďovali a pestovali. Modlime sa spoločne za takých sluhov, aký bol Jozef. Modlime sa spoločne za takých vyvolených, ktorí vedia, Kto ich predchádza. Jozef totiž nielen moc a silu dostáva od faraóna, ale aj poverenie. A to je oveľa silnejšie ako oslava jeho mena. Mocou mu prináleží zodpovednosť. Mocou mu prináleží krajina Horného a Dolného Egypta. Moc je služba. Kristus mal svoju moc, ale prišiel slúžiť na tento svet. Väčšieho Pána ako Kristus nemáme, ale ani pokornejšieho sluhu ako je Ježiš. On bol ten, kto umyl nohy vlastným učeníkom. (viď. Jn 13) On bol ten, kto mal neobyčajný vzťah s nebeským Otcom a pred zázrakmi ako bolo nasýtenie zástupov dobrečel, až potom rozdával... (Jn 6,11) Kristus Pán je najväčší sluha našich životov. On slúži, lebo dostal poverenie. On je všemožný Kristus, Ktorý sa podriadil Pánovej vôli. Jozef je predchodcom toho Krista, Ktorý dostal neobyčajnú moc. V krajine utrpenia byť požehnaním skrze viery Ježiša Krista. I ty môžeš byť požehnaným prostriedkom v rukách Božích. Jozef svedomito pracuje, veď má vyššie poverenie ako faraónove. Všetko koná tak, ako bol poverený. Egypt nie je jeho domovom, ale jeho poverenie je zúžené na túto krajinu a zo zodpovednosťou zbiera to, čo sa urodilo. Pšenica zo siedmich úrodných rokov je uložená v priľahlých mestách Egypta. Ako morský piesok sa nedá spočítať, toľko úrody dal zozbierať Jozef v Egypte. Hojnosť siedmich rokov. Neplytvať, ale zozbierať. Neplytvať, ale zodpovedne pristupovať. Neplytvať, ale patrične sa o to starať a zúrodniť. Neplytvať, lebo Hospodin je i Bohom Egypta. Nie faraón, ale Hospodin daroval takú úrodu, aká bola za sedem rokov v Egypte. Nie faraón, ale Boh zjavil celému poznanému svetu, hlavne pohanom, čo sa stane. Nie faraón, ale Hospodin. On koná, sústavne sa stará o nás, a Jozefa poháňa táto služba. Služba na slávu Hospodina.

Jozefovi počas sedemročnej neúnavnej práce, v dobe hojnosti sa narodila dvaja synovia: Meno Menašše znamená zabúdanie. Menašše je obrat v živote Jozefa, ktorý spôsobil Boh Jozefovi v jeho ponížení. Dá sa zabudnúť na všetko? Uvidíme, že príchodom bratov sa všetko zmení. Nehostinná cudzina sa stala miestom milosrdných skutkov Božích a dôkazom Jeho vernosti a starostlivosti. Boh i Jozefovi počas zverenej služby dáva zabudnúť na všetko. Dieťa je najlepším liekom, aby sme videli Božie odpustenie. V dieťati badať to požehnanie, ktoré zastihlo Jozefa. Druhý syn Efraim je symbolom plodnosti a rozmnožovania. Jozef určite počas siedmich rokov si spomenul na tú ukrutnú bolesť nad stratou domoviny. To, čím prešiel, na to nikdy nezabudne. V menách detí Jozefa je obsiahnutý jeho celý doterajší život. Dá sa zabudnúť na všetko a prijať Božie požehnanie? Áno, ak sme prijali Božie vedenie. Vidieť sa vo vlastných deťoch. Vidieť sa práve v tom, že Boh je verný v pokoleniach. Vidieť sa v dobe hojnosti, čím som prešiel, ako som slúžil Hospodinovi v Potifárovom dome, ale i vo väzení. Rodina sa stáva útočiskom, neobyčajným teplom počas neľahkej služby v Egypte pre Jozefa. Rodina sa stáva zázemím vernosti Boha Hospodina pre Jozefa. Rodina sa stáva tým, čo Jozef stratil v Izraeli. Rodina. Bolo by dobré sa opýtať tých, ktorí museli opustiť krajinu v nečasoch, ako prežili svoj život bez domova. Emigranti, ktorí museli opustiť prvý Slovenský štát v hrôzostrašných rokoch druhej svetovej vojny, následne Československo po presídlení a vysídlení po druhej svetovej vojne, alebo po roku 1968. Čo by nám povedali o vlastných životoch? Neobyčajna skúsenosť s Bohom je práve to, že v časoch hojnosti si máme na čo pospomínať i načo zabudnúť.

Prichádza doba hladu, a ľudia potrebujú chlieb. Faraón počúva lkania vlastného ľudu, ale vyjadruje svoje presvedčenie: „*Choďte k Jozefovi a urobte, čo vám povie!*“ Boli odkázaní na Jozefovu požehnanú činnosť. Jozefov príbeh mieri ďalej. Život z viery ho poháňa vpred. Viera a existencia Božieho ľudu v konkrétnych potrebách sveta je neobyčajná. Keby nebolo hladu, jednotlivých foriem epidémii, nevieme byť

na pomoc tohto sveta. Choďte k Jozefovi – to je taká výzva pre prostriedok Boží, vie, ako má konať. Hľadať a nájsť obživu, to je i pre nás dôležité. Vypselosť krajiny závisí od toho, koľko mŕňajú ľudia danej krajiny na vlastné potreby. V súčasnosti tento podiel príjmov predstavuje oveľa viac z rodinného rozpočtu ako to bolo pred siedmymi rokmi. Čaká nás súženie? Čaká nás chlad a hlad? Predstúpme pred Jehoshua. Predstúpme pred Ježiša. V Jeho osobe všetko sa zmení. On nasýtil štyritisíc i päťtisíc ľudí naraz. On vedel, čo treba urobiť. On vedel ako treba všetky potreby človeka zariadiť. V skutočnosti nepotrebujeme chlieb, ale chlieb života (Jn 6,35). V skutočnosti nepotrebuje svetlo, ale svetlo sveta. (Jn 8,12) V skutočnosti nepotrebuje vodu, ale ako Ježiš hovorí Samaritánke pri studni: *„Kto sa však napije z vody, ktorú mu dám ja, nikdy nevysmädne. Ale voda, ktorú mu dám, stane sa v ňom prameňom vody prúdiacej do večného života.“* (Jn 4,14). Potrebujeme videnie viery ako mali naše prababky a babky, ktoré sa nebáli v čase súženia po druhej svetovej vojne bez mocnej opory manželov a otcov, ktorí boli v sovietskych pracovných táboroch chytiť náradia a to, čo sa urodilo, pozbierať a rozdeliť vlastným. To málo, to chcenie, to nutkanie z viery im pomohlo prežiť. Pred jedlom sa modlili, a to málo stačilo každému. Na stole nebolo hojnosti, ale otvorená Biblia, a s Bohom začínali deň. Nepozerali sa na hodinky, že už meškajú, vstali za včas rána, a najprv sa pomodlili, až potom pracovali. Potrebujeme silu od Boha Hospodina, aby nám daroval oveľa väčšiu existenciu ako je pozemská. Potrebujeme vieru, a to živú, ktorá je spojenie s Bohom. Nie vlastná existencia, ale koexistencia, spolužitie s Bohom dá zabudnúť na všetko, lebo podľa svedectva Jána Krstiteľa: *„Boh môže stvoríť Abrahámovi potomkov aj z týchto kameňov.“* (Lk 3,8) Choďte k Ježišovi. Pristupujme k Pánovi. *„Upierajme zrak na Ježiša, pôvodcu a završovateľa našej viery.“* (Žid 12,2). Choďte k Ježišovi, lebo On prišiel *„na svet ako svetlo, aby nik, kto v NEHO verí, neostal v tme.“* (Jn 12,46)

Choďte... On má na všetko pripravenú odpoveď. On sám a jeho jedinečná obeta je odpoveďou na všetko. Choďte, lebo Ježiš Vás čaká. Choďte teda k Ježišovi, a čiňte

pokánie. Chodte k Ježišovi a buďte pokorní i v súženiach. Chodte k Ježišovi a kráčajte s Ním. Amen.

Modlitba:

„Ospevujte Hospodina, lebo veľkolepo konal, nech je to známe po celej zemi. Plesaj a jasaj, obyvateľka Siona, lebo veľký uprostred teba je Svätý Izraela!“ (Iz 12,5-6)

„Keď ta prišli a zhromaždili cirkev, oznámili im, čo všetko s nimi vykonal Boh a že otvoril dvere viery pohanom. A dlhší čas ostali s učeníkmi.“ (Sk 14,27-28)

„Potom uvidíte rozdiel medzi spravodlivým a svojvoľníkom, medzi tým, kto Bohu slúži, a tým, kto mu neslúži.“ (Mal 3,18)

„Neúnavne konajme dobro, lebo ak nechabneme, v určenom čase budeme žať.“ (Ga 6,9)

„Kvíľte, obyvatelia dolného mesta, lebo všetok ľud kupcov bude umlčaný, všetci, čo vážia striebro, budú vyhladení. V tom čase prehľadám s lampami Jeruzalem a potrestám mužov, usadených vo svojej bezstarostnosti, tých, čo si v srdci hovoria: ‚Hospodin neurobí ani dobré, ani zlé.‘ (Sof 1,11-12)!”

„Veď hovoríš: Som bohatý, zbohatol som, nič nepotrebujem, a nevieš, že si biedny, úbohý, chudobný, slepý a nahý. Radím ti, aby si si odo mňa kúpil zlato prepálené ohňom, a tak zbohatol, i biele rúcho, a tak sa zaodel a nebolo vidieť hanbu tvojej nahoty; a masť na pomazanie očí, aby si videl. (Zjav 3,17-18)

„...nechýba vám nijaký dar milosti, kým čakáte na zjavenie nášho Pána Ježiša Krista. On vás bude upevňovať až do konca, aby ste boli bez úhony v deň nášho Pána Ježiša Krista.“ (IK 1,7-8)

„Moja pomoc je od Hospodina, ktorý utvoril nebo i zem. Nedopustí, aby sa ti noha zachvela. Nedrieme tvoj strážca. Nedrieme veru ani nespí ten, čo stráži Izrael. Hospodin je tvoj strážca. Hospodin je ti záštitou po pravici.“ (Žalm 121, 2-5)

Modlitba Pánova

Ofera: „Pri plnej ostrážitosti si stráž srdce, lebo z neho vychádza život.“ (Prís 4,23)

Požehnanie: „Hospodin koná spravodlivé skutky, dáva právo všetkým utláčaným.“ (Žalm 103,6) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 565: „Ó, vezmi ruky moje a veď ma sám...“

Zlatica Oravcová: Pokora v pokorení
(Žalm 119,107)

Pokorený bez pokory
Iba strachu oceán
V prachu žiaľov neslýchaných
Cíti bolesť ťažkých rán – –
Pokorený bez pokory
Hnevom blčí bledá tvár
Srdce blenom presýtené
Vidí hrôzu čiernych már – –
Pokorený bez pokory
Pomstou švihá duše bič
Ja som lepší jak tí druhí
Ja som, čo som, iní nič – –
Pokorený Dávid veľmi
Prosí: Odpusť, Bože môj
Tento výkrik nech sa nesie
Srdca nášho svetadielmi
V pokore a v ponížení – – –
Uč nás Pane, jak tie ženy
By sme bôľne zaplakali
Všetci: starí, veľkí, malí
Nad potomstvom naším všade
Pokorení v pokore – –
Nechže duší našich polia
Ktoré stále veľmi bolia
Teplá slza poorie